

РЕШЕНИЕ

№ 22039

гр. София, 02.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2370** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Ф. А. А., търсец закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], против Решение № 8 X /09.01.2026 г. на интервюиращия орган на Държавната агенция за бежанците при МС, издадено от Интервюиращ орган-В. И. в Държавната агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-8052 от 18.11.25 г. на ДАБ при МС на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Иска се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Ф. А. А. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Н., назначен по реда на ЗПП. Адвокат Н. иска съдът да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно по мотиви, изложени в жалбата. Иска съдът да има предвид, че решението не носи белези на решение за допустимост на последваща молба, а на решение по

същество по молба за закрила. Интервюиращият орган директно е разгледал и се е произнесъл по молбата, което е извън неговата компетентност. Настоящото производство няма за цел да замести същинското такова по ЗУБ. В този смисъл произнасянето е нищожно, тъй като ответника е излязъл извън неговата материална компетентност. Представям писмени бележки.

Ответникът Интервюиращ орган-В. И. – редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално жалбоподателят е поискал закрила с молба с вх. № 3030 от 30.08.2024 г. на РПЦ - Харманли, до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС). Личните данни на чужденеца са снети по тази молба както следва: Ф. А. А., от мъжки пол, роден на 25.11.2003 г. в [населено място], обл. Д. А.; С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С решение № 12630 от 03.12.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на Ф. А. А. е отказано предрстваянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е обжалвал горепосочения административен акт. С решение № 1226/13.02.2025 г. Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин. С Решение № 7258/30.06.2025 г. по адм, дело № 2755/2025 г. Върховният административен съд на Република България е оставил в сила Решение № 1226/13.02.2025 г. на Административен съд - Хасково.

Посочената в жалбата по настоящото дело молба с вх. № УП 34333 от 19.12.2025 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Предходното административно производство е приключило с влязло в сила административно решение досежно бежанския и хуманитарен статут на чужденеца, след като е било потвърдено от съответните съдебни инстанции.

Ф. А. А. е отправил искане за повторна регистрация.

Молителя мотивирал своята последваща молба за закрила с твърдения, че след свалянето на Б. А. от власт, изпитвал опасения за живота и сигурността си. По сведения на близките му, обстановката, в района, в който е роден, [населено място], била неблагоприятна и опасна за живота и сигурността му и след новата власт в С.. Непрекъснато имало конфликти и убийства между различните етноси и религиозни групи. Групировките и милициите принуждавали гражданите, включително и семейството му да се убиват помежду си в зависимост от религия и етнос, да се разселват. Освен това неговото семейство имало спор с друго семейство. Имал сведения от близките си, че при новата власт имало остатъци от „И.". Както той, така и семейството му били респектирани, подложени на репресии, заплахи за живота, отмъщения, отвличания, включително от кюрдските организации на религиозна и етническа основа. Заявява, че лично той бил издирван жив или мъртъв, защото отказвал да служи на кюрдските сили и организации. Също така имал желание да се интегрира пълноценно в Република България, да си намери работа и да помага на семейството си.

Жалбоподателят представил следното доказателство: документ, издаден от местната администрация, обл. Р..

Административният орган съобразил, че по време на предходното, производство за международна закрила, видно от протокол от проведено интервю с рег. № УП 34333/24.09.2024 година, чуждият гражданин разказал, че е роден в [населено място], обл. Д. А., но през целия си

съзнателен живот е живял в [населено място], обл. Р. и оттам е напуснал родината си. Разказва, че основната причина поради която е взел решението да напусне С. била войната която продължавала до настоящият момент. Споделя, че още когато е бил дете семейството му се установили в [населено място], обл. Р.. Казва, че в селото се водили сражения между различните арабски кланове, които воювали помежду си, поради което се опасявали за сигурността си. Били отвлечени доста хора. Допълва, че вследствие на войната условията на живот в С. били- много лоши и безработицата била голяма. Живеели трудно и били зле финансово. Освен всички тези причини молителят допълнил също, че се опасявал да не бъде призован за задължителната военна служба. Заявява, че не е получавал призовка за военна служба, но района, в който живеел се намирал под контрола на редовната армия, и това го карало да се опасява, че ще бъде потърсен и мобилизиран. Според закона в С. той подлежал на задължителна служба, като вероятността да бъде мобилизиран допълнително го мотивирала да напусне С.. Казва, че е подал молба за закрила в Република България, защото е мирна страна.

Що се отнася до задължително набиране на войници в кюрдските райони и притесненията на кандидата за закрила, че ще трябва да се присъедини към кюрдите, от справка с вх.№ МД-02-664/23.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС ставало ясно, че „... Задължителното набиране на войници в кюрдските райони продължавало от 2021 г. въз основа на Закона за наборната повинност, приет от кюрдската администрация през-юни 2019 г. и известен като "Задължението за самоотбрана" (Duty of S. D.). Географски законът, се прилагал за районите на С. и Източна С., намиращи се под контрола на водената от кюрдите Автономна администрация. Военната повинност била задължителна за всички жители от мъжки пол, включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, живеещи на териториите под контрола на Автономната администрация. Изменение от май 2021 г. разширявал допустимостта за наборна служба до лица на възраст между 18 и 31 години. Сирийци от други части на страната, които са пребивавали в района повече от пет години, също били задължени да се присъединят към кюрдските въоръжени сили. Мъжете служели в Отрядите за народна защита (YPG), докато жените можело да се присъединят към женските YPJ отряди на доброволна основа.

Чужденецът твърдял, че в страната си по произход не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност и заради изповядваната от него религия. Декларира, че не е бил арестуван, съден или осъждан и не е имал проблеми с официалните власти. Заявява, че не е членувал в политическа партия или организация и не е бил член на въоръжена групировка. Никой не го е заплашвал и върху него не е било оказвано насилие. Казва, че не би се завърнал обратно в С., защото ако го направи, имало вероятност да бъде принуден да воюва.

В настоящия случай, относно представеният от жалбоподателя документ, АО стигнал до извода, че не следва да го приема, като доказателство на изложените от него твърдения, в последваща молба. Документът бил издаден от местната администрация, обл. Р.. Въпросният документ не бил приет за достоверен, защото нямало логическо съдържание и бил изключително неясен. От съдържанието на документа и изписаното словосъчетание: „до заинтересованите лица“, не ставало ясно кои са заинтересованите лица, а също така липсвал един от основните атрибути на всеки документ - дата на издаване. По време на първото производство, молителят заявил, че в С., се намират неговите родители, двама от братята му и три от сестрите му, в този ред на мисли след като по - голямата част от семейството му живеело в страната му на произход, следвало да се приеме че за тях липсва каквато и да е опасност за живота им. С направените изявления и представеният документ молителят не доказал по категоричен начин, че за него има опасност за живота и преследване по раса, религия или нечовешко отношение, в С..

От информацията в справката ставало ясно, че според закона за кюрдската администрация членовете на етническите и религиозните малцинства са задължени да служат, според съобщенията, но разпоредбите не се прилагали и такива лица по-скоро се присъединяват на доброволна основа.

Въз основа на изложеното по-горе, за АО, се породили съмнения относно достоверността на завените от жалбоподателя нови обстоятелства и всичко това довело до извода, че те са заявени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила. Такива твърдения обаче жалбоподателят и при двете обжалвания не е посочил.

Жалбоподателят твърдял за наличие на насилие в С. и липса на сигурност. В тази връзка следвало да бъде анализирана актуалната обстановка в родината му. В приложената, по преписката информационна справка с вх. № МД-02-644/09.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ ставало ясно, че "На 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Н. Т. al-S., HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., започва голяма офанзива в Северозападна С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. Междувременно бунтовнически сили, от Южна С. навлизат в [населено място], който изиграва централна роля във въстанието през 2011 г., и поемат контрол над повече от 90% от провинцията, докато правителствените сили постепенно се изтеглят. В провинция С. фракциите на друзите • поемат управлението на региона, консолидирайки опозиционните структури в южната част на страната. Тези групи формират т.нар. Южно оперативно командване (S. O. R.), за да координират въстанието и са първите, които пристигат в Д.. Въпреки това, след пристигането на HTS в столицата, посочените групи се оттеглят в Д.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д. и декларират победа, а същия ден президентът Б. А. напуска страната, след което получава убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната след падането на режима на А., е назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат.

На 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните .се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма 'активни съдебни производства от страна на прокуратурата. Според други съобщения, засегнатите сирийци на летищата и граничните пунктове засега ще бъдат възпрепятствани да продължат пътуването си и ще бъдат помолени да се явят незабавно пред съответните органи, за да се изясни правният им статус.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 8 ноември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г., завърналите се вътрешно разселени лица достигнали 1 900 000. души, над 1 000 000, от които са напуснали места за настаняване на, вътрешно разселени лица, главно в Северозападна и Североизточна С.. Общо около седем милиона души оставали разселени на територията на С..

" Върховният комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) продължавал да- подкрепя завръщането на сирийските бежанци в техните райони на произход. На граничния контролно-

пропускателен пункт "Д." 191 семейства (общо 978 души) получили транспортна и логистична подкрепа до различни дестинации, включително Х., Х., И., А., Р., Провинция Д. и Д.. Освен това, ВКБООН и Световната програма за прехрана (WFP) раздали готови за консумация хранителни кошници и високоенергийни бисквити на 736-ма завърнали се бежанци на транзитните автогари в И. и А., докато Фондът на ООН за населението (UNFPA) и ВКБООН предоставили хигиенни комплекти на над 338 жени и момичета, завръщащи се по домовете си.

Провинция Р. (или Ар Р.) била разделена на три административни окръга, съответно Р. (или Ар Р.), Ал Т. (или Ат Т.) и Тел А. (или Т. А.), които от своя страна били подразделени на общо десет подокръга. Административен център на провинцията бил [населено място], а по данни на Международната организация по миграция (МОМ) към март 2025 г., населението на Р. се изчислявало на 843 596 души, включително постоянно пребиваващи, вътрешно разселени лица и завърнали се от чужбина лица. За сравнение, Световната здравна организация (СЗО) изчислила населението на Р. на 933 444 души към март 2025 г.

На 10 март 2025 г. Сирийските демократични сили (SDF) и преходното правителство подписали споразумение относно интегрирането на силите на SDF в новата сирийска армия.

По оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) към 12 юни 2025 г., на територията на провинция Р. живели 225 167 вътрешно разселени лица (ВРЛ) и 4 616 души, завърнали се в района от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислила, че към 15 май 2025 г. общо 92 301 завърнали се от чужбина лица пребивават в провинцията, като по-голямата част от тях (62 838 души) се завръщат в окръг Р., следван от Ат Т. (28 554 души). От 8 декември 2024 г. насам, 16 565 души се завърнали в провинция Р. от чужбина..".

Споделеното в справката насочвало на реалистични очаквания за затихване, на конфликта в С.. От така представената актуална информация било видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот и безопасност както в цялата страна, така и в района на провинция Р.. Следвало да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемачи общности. Налага се извода, че в страната на произход на молителя, С., не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

В обобщение се формира извод, че в подадената от жалбоподателя последваща молба не се откриват нови факти и обстоятелства, от значение за предоставяне на статут по ЗУБ - касаещи държавата му по произход, данни за застрашаване на неговия живот или на свободата му, на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

По време на преходното производство за международна закрила на жалбоподателя, не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. Сирийският гражданин изрично е заявил, че не е политически ангажиран, поради което не може да се приеме, че той е лично засегнат от конкретен вид посегателство. Напуснал е страната си поради липсата на финансови средства и не желанието му да участва във войната.

От изложеното се установило, че представените доказателства не сочат наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно

страната му на произход, които да обуславят допускане на последващата му молба за закрила, до производство по общия ред.

Случая е разгледан от АО и във връзка с прилагане на принципа „pop - refoulement“ (забрана за връщане, регламентиран в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, според който: Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която е застрашен неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група- или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. От анализа на събраните писмени доказателства по административната преписка, не се констатирани наличието на горепосочените предпоставки. След извършена преценка на всички индивидуални фактори, касаещи личното положение на кандидата за закрила и актуалната информация относно страната му по произход АО установил, че при евентуалното му завръщане в С., той би могъл да води нормален начин на живот.

В тази връзка последващата молба с рег. № УП 34333 от-19.12.2025 г., в която жалбоподателят не се позовавал на новонастъпили обстоятелства за личното му положение или относно държавата му по произход се наложил извода, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува. Предвид изложеното, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, АО не допуснал последваща молба с рег. № УП 34333 от 19.12.2025 г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и

бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № УП 34333 от 19.12.2025 г.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсец международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на

всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на С., която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. А. А., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], против Решение № 8 X /09.01.2026 г. на интервюиращия орган на Държавната агенция за бежанците при МС, издадено от Интервюиращ орган-В. И. в Държавната агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-8052 от 18.11.25 г. на ДАБ при МС на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.